

Nazım Hikmet'in Moskova'dan gönderdiği 14.Eylül.1924 günlü raporunda adı geçen "Pulanyacı Safter", Güney Dinç'in babasıdır. Güney Dinç'in "Lütfiye ve Komşusu" adını verdiği romanının 12. sayfasında babasıyla ilgili olarak aşağıdaki özet açıklama yer almıştır:

"İzmir'de, Gümrük'teki Devlet Deniz Yolları ambarlarında memur olarak çalışan Hüseyin Safder Dinç, Ahmet Hamdi Bey ve Bedriye hanımın altı çocuğunun en büyüğü idi.... Midilli'de yaşıyorlardı. 1912 yılında önce Rodos'a oradan da güçlüklerle bulabildikleri bir yük gemisinin güvertesinde Fethiye'ye geçtiler. Ahmet Hamdi birbirini izleyen savaşlar arasında, ailesinin dağılmasını önlemeyi başarabildi. En yakın destekçisi, büyük oğlu Safder oldu. Safder, çok okuyan, paraya pula önem vermeyen bir insandı. Uçarı, ancak dopdolu bir yaşamı olmuştu. İzmir-Kasaba Demiryolu şirketinin Fransızların elinde olduğu yıllarda, bir süre sendikacılık yapmış, aynı şirketin çalışanlarından Vitali Ventura'nın yardımıyla İtalyan Postanesi'ne gelen gazetelerin düzenli olarak Milli Kütüphane'nin kurucusu Celal Hoca(Celal Bayar)'ya ulaşmasını sağlamıştı. Bir süre İzmir'de barınmak zorunda kalan Nazım Hikmet ve Vala Nurettin'i evinde konuk etmişti. Sonraki yıllarda İstanbul'da Darül Bedayi'nin ve Milli Sahne'nin oyuncularını arasında yer aldı. Para kazanmak, para için uğraşmak, onun akıl erdiremediği işlerdi. Devlet memuru olarak aldığı aylıkları ise, son derece yetersizdi."

Güney Dinç, "Lütfiye ve Komşusu" Cumhuriyet Kitapları 2011, İstanbul.